

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 324/2016
12.04.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.С., због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.С., адвоката С.Д., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови, Судска јединица у Инђији К 75/15 од 29.09.2015. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 280/15 од 01.12.2015. године, у седници већа одржаној дана 12.04.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.С., адвоката С.Д., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови, Судска јединица у Инђији К 75/15 од 29.09.2015. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 280/15 од 01.12.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови, Судска јединица у Инђији К 75/15 од 29.09.2015. године, окривљени С.С. оглашен је кривим због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од једне године. Том пресудом окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка о чијој ће висини бити одлучено накнадно, посебним решењем.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 280/15 од 01.12.2015. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног С.С., адвоката С.Д. и пресуда Основног суда у Старој Пазови, Судска јединица у Инђији К 75/15 од 29.09.2015. године, је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног С.С., адвокат С.Д., због повреде закона из члана

485. став 1. тачка 1. ЗКП у вези члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд донесе одлуку сходно одредби члана 492. ЗКП.

Врховни касациони суд је након што је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног С.С., адвоката С.Д. доставио Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа у смислу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.С., адвоката С.Д., је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране овлашћених лица за подношење захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1) ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је да окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Сходно наведеној одредби члана 485. став 4. ЗКП право окривљеног за подношење захтева, преко свог браниоца, због повреде закона је, по ставу Врховног касационог суда, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Дакле, окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тач. 1) до 3) и члану 441. ст. 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Окривљени преко свог браниоца као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, у вези члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, у вези са којом наводи да нижестепени судови нису ценили исказ сведока Н.Б., којим се оповргава исказ оштећеног, као и да није прихваћен предлог одбране да се у доказном поступку саслушају сведоци В.В. и В.Б., који би потврдили одбрану окривљеног да исти критичном приликом није могао бити присутан на месту предметног догађаја.

По оцени Врховног касационог суда из изнетих навода произлази да се захтевом оспорава чињенично стање утврђено првостепеном, а потврђено другостепеном пресудом у погледу учешћа овог окривљеног у извршењу кривичног дела у питању.

Међутим, како цитираном одредбом члана 485. став 4. ЗКП која прописује разлоге због којих окривљени преко свог браниоца сходно ограничењу његових права правима који у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), могу

поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека по основу повреде члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, као ни по основу погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.С. у овом делу оценио недозвољеним.

Руковођени изнетим разлозима, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.